

Til lovforslag nr. L 128. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 10. maj 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Børnerådet,
Dansk Skolelæge Forening,
Faglig Sammenslutning af Sundhedsplejersker,
Landsforeningen af Læsepædagoger,
Ledende Sundhedsplejersker øst for Storebælt,
Praktiserende Lægers Organisation og
Sundhedsplejerskerne i Sønderjyllands Amt.

Der er af sundhedsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et mindretal (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) vil ikke afvise, at der kan være behov for at forbedre indsatsen især over for de svagest stillede børn og unge.

Mindretallet må imidlertid tage afstand fra den centralistiske ånd, der præger lovforslaget. Det er således en urimelig detaljstyring at pålægge kommunalbestyrelsen at ansætte en kommunelæge i stedet for en skolelæge til at varetage opgaverne, ligesom det er unødigt detaljregulering at lovfæste, at kommunalbestyrelsen skal oprette en tværfaglig gruppe.

Koordinering og kontinuitet er af afgørende betydning for, at indsatsen kan give et positivt resultat. Derfor burde den praktiserende læge (familielægen) spille en mere betydningsfuld rolle i forhold til det enkelte barn og dets familie, end ministeren med lovforslaget har lagt op til. Det ville også styrke forældrenes ansvar.

Et mindretal inden for mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) finder endvidere, at lovforslaget er overflødigt og et eksempel på indførelse af en lovgivning på et område, der allerede i dag er velfungerende.

Ved lovforslagets gennemførelse fratages forældrene desuden den sidste rest af ansvar over for deres egne børn, og denne udvikling ønsker Fremskridtspartiet ikke, men ønsker tværtimod at understrege, at børnene er forældrenes ansvar og ikke systemets.

Endelig indebærer lovforslaget, at kommunerne får endnu større udgifter, hvilket medfører, at forældrene kommer til at betale mere i kommuneskat.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod ændringsforslaget.

Et andet mindretal (Det Konservative Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for det stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af sundhedsministeren, tiltrådt af et flertal (S, KF, SF, FP, RV og CD):

Til § 8

1) I *stk.* 2 indsættes som 2. *pkt.*:

»Kontakten til den kommunale sundhedstjeneste sker efter forudgående drøftelse med barnets forældre.«

Tove Lindbo Larsen (S) nfm. *Lone Møller (S)* *Hanne Andersen (S)* *Martin Glerup (S)*

Jytte Wittrock (S) *Jørn Jespersen (SF)* *Vibeke Peschardt (RV)* *Anni Svanholt (SF)*

Sonja Albrink (CD) *Jørgen Winther (V)* *Mariann Fischer Boel (V)* *Ester Larsen (V) fmd.*

Kim Mouritsen (V) *Karen Højte Jensen (KF)* *Agnete Laustsen (KF)* *Henriette Kjær (KF)*

Jan Køpke Christensen (FP)

Enhedslisten havde ikke medlemmer i udvalget.

Bemærkninger

Til nr. 1

Med ændringsforslaget ønskes præciseret, at forhold, som institutionspersonalet opfatter som problemer i forhold til det enkelte barn, vil skulle drøftes med forældrene (forældremyndighedens indehaver(e)).

Det er hensigten, at personalet drøfter problemerne med forældrene, forinden der rettes henvendelse til den kommunale sundhedstjeneste. Forældrene skal ikke holdes udenfor, tværtimod vil et forældresamarbejde især om børn med særlige problemer være en nødvendig forudsætning for, at barnets problemer vil kunne løses. En individuel undersøgelse af det enkelte barn samt eventuel behandling vil i øvrigt, hvis sådanne tiltag skal finde sted, ikke skulle ske i daginstitutionen, men i barnets hjem eller hos barnets praktiserende læge.